

BETLÉMSKÉ NOVINY

4/2025

Interní magazín o aktuálním dění v Diakonii BETLÉM

SLOVO ÚVODEM

Milí Betlémští,

blíží se závěr roku 2025 a mnozí z nás se obracejí nazpět a reflektují, co jim tento rok přinesl. V určitém smyslu lze nahlížet na rok 2025 optikou zisků a ztrát.

Z pohledu zisků lze říct, že třicet pět let fungování střediska bylo velmi pestrých a mnohdy živelných, kdy jsme měli často více štěstí a Boží přízně, než rozumu. A tak se z party nadšených křesťanů, kteří pečují o své přátele upoutané na invalidní vozík, stal BETLÉM sebevědomým střediskem Diakonie ČCE, které působí v osmi zařízeních v pěti lokalitách. V tomto rozvoji i rozkvětu je však

potřeba se zastavit, poděkovat Bohu za jeho ochranu a klást si otázku, zda to, jak BETLÉM funguje, jakým způsobem jednáme s našimi klienty a zaměstnanci, obstojí i v letech následujících?

Když se člověk ohlédně a reflektuje v jistém smyslu ztráty roku 2025, z řad našich blízkých jsme se rozloučili s lidmi, kteří nás dlouhé roky provázeli v naší službě a našich životech. V letošním roce se uzavřela životní pouť Jiřího Grubera, spoluzakladatele střediska nebo Jindry, dlouholetého a nepřehlédnutelného obyvatele Domova Betlém. Někteří z našich dlouholetých obyvatel a kolegů ztratili někoho ze svých blízkých – rodičů nebo příbuzných.

Prožíváme adventní období, mnozí z nás jsou zaneprázdňeni přípravami na oslavu Vánoc, sháněním dárků a úklidem. Je však nutné si říct, že dárky se rychle “ohledí”, Vánoce rychle odezní a zůstane zase všednost běžných dní. To, co nám však nikdo nevezme, je čas, který věnujeme našim blízkým doma. A uvědomuji si to vždy, když se zastavím v jakékoliv naší sociální službě. Kolik času, energie a sil denně vkládáme do vztahů, které žijeme s našimi klienty, jejich blízkými a našimi kolegy. Mnohdy slýchávám, že trávíme více času v práci s klienty než doma se svými rodinami. I přesto, že některé služby fungují i v období, kdy se očekává, že budeme trávit sváteční dny doma, přeji nám všem, abychom si v této sváteční atmosféře našli čas na své nejbližší. Je však důležité mít na mysli, že pokud do svých vztahů neinvestujeme pravidelně v průběhu roku, pak ani nejdražší dárek pod vánočním stromkem a hezké fotky na sociálních sítích zmeškaný čas nedoženou.

Na závěr tohoto bilancování chci zmínit jednu z hodnot Diakonie, a tou je naděje. Pro některé z nás se může zdát tato hodnota těžko uchopitelná. Když nad tím přemýšlím, mám ji spojenou s tím, že vidíme naději nebo šanci tam, kde už ostatní zlomili hůl nebo situaci vnímají jako beznadějnou. Myslím, že i v tomto lze hledat poselství Vánoc a věřím, že v jistém smyslu je to i součástí poslání BETLÉMA.

S pokorou a nadějí vyhlížím rok 2026. Z celého srdce vám přeji pevné zdraví, radost z přítomnosti, pokoj v náročných situacích a Boží požehnání.

Zlata Čajanová

NAŠI OSLAVENCI

V měsících říjen až prosinec slaví narozeniny tito zaměstnanci:

Bačinská Věra
Blažková Marta
Devečková Erika
Fröhlichová Kateřina
Holásková Blanka

Kalvachová Věra
Kašperáková Dagmar
Loucká Hana
Petříková Adriana

Gratulujeme a přejeme všechno nejlepší!

JUBILANTI JAN GAVLÍK

33

ŠEL JSEM DO BETLÉMA NA ROK, A NĚJAK SE TO PROTÁHLO...

Už 33 let je BETLÉM pro Honzu pracovním místem. Všichni mu voláme, když se rozbije topení, stávkuje tiskárna nebo nestartuje auto. Honza však vyzkoušel v BETLÉMĚ více pozic. A které to byly?

Co vás přivedlo před 33 lety do BETLÉMA?

Na jakou pracovní pozici jste tehdy nastupoval?

Do BETLÉMA jsem v roce 1992 přišel na výzvu, kdy se hledal někdo, kdo by bydlel s bezdomovci. To byli mladí kluci, kteří pocházeli třeba z takzvaných "pastáků". Snažili se někde zakotvit. Zároveň to byla doba amnestie od prezidenta Havla, takže jsme mezi sebou občas měli i některé z amnestovaných. Žili jsme spolu v menším domku, byl jsem tehdy ještě svobodný, takže možnosti jsem měl široké. A k takovému životu samozřejmě patřila i práce, což pro nás znamenalo práci nastavbách nebo na poli, podle toho, co bylo zrovna potřeba.

Když jste tady začínal, byly to i ranné začátky BETLÉMA...

Ano, BETLÉM byl tehdy v začátcích, takže zde žilo pár vozíčkářů, pak my, takže se středisko začínalo teprve postupně formovat a budovat. Chtěl jsem tehdy zažít běžné dny s křesťany mimo svátky a slavnosti, což mi tady bylo dopřáno.

Z vedoucího stavební skupiny jste se stal fundraiserem. To jsou dost odlišné profese, jak k tomu došlo?

K fundraisingu mě vlastně přivedla krize, která nastala v roce 2008. S těmi, kteří u nás vydrželi a fungovali jako řemeslníci jsme si rozjeli malé stavební podnikání. Fungovali jsme jako samostatná pracovní skupina. Podíleli jsme se například na rekonstrukci Narnie když v roce 2002 vyhořela,

soutěžili jsme o různé stavební zakázky... Nicméně jakmile přišla krize v roce 2008, týkala se i nás. Neměli jsme zakázky, materiál, jednoduše nastal stop stav. Takže toto stavební podnikání jsme museli ukončit. Já jsem tehdy dostal nabídku od Jany Lexové a Tomáše Vostřáka na pracovní pozici fundraisera, kterou jsem přijal. A následně jsem se fundraisingu věnoval celých 13 let.

Jsou nějaké kampaně nebo projekty, které jsou pro vás významné nebo vás nějak zasáhly?

Ke konci roku 2008 jsem začal pracovat na úseku fundraisingu a stal jsem se tehdy i členem správní rady. Po pár týdnech, co jsem byl ve funkci fundraisera přišly výsledky dotací na následující rok. Dotace byly nižší, než jsme očekávali. Nebylo to však o 10 nebo 20 procent, ale celkem o nějakých 90 procent, což byl neskutečný šok. Takže mým prvním velkým fundraisingovým počinem bylo napsat pravdu dárcům o tomto výsledku. Měl jsem jim tehdy vlastně sdělit, že musíme zavřít, protože nemáme z čeho fungovat. Zpráva to byla upřímná a jednoznačná. Možná i díky tomu se nám podařilo od našich dárců získat peníze na provoz a následujícího čtvrt roku jsme z těchto prostředků mohli fungovat. Tehdy byla všude krize, lidé měli krizi, my taky, ale někteří si zřejmě řekli, že my jsme ve velké krizi a potřebujeme z ní naléhavě pomoci.

Co jste se jako fundraiser musel naučit nového? Je to jiná práce, než dělat stavbyvedoucího a vést lidi v tomto oboru...

Vlastně všechno. Fundraising je neskutečně univerzální a všeprostopující obor, ve kterém se člověk naučí obrovské množství věcí. Ať už se jedná o používání kancelářské techniky, různých programů, evidence dárců, práci s webem a mnoho dalšího. Musíte se naučit komunikovat po telefonu, písemně, ale i osobně, při setkání na různých akcích. Člověk se musí naučit, jak napsat dopis dárci. Napsat ho tak, aby popsal pravdu trefně, stručně, ale ne moc brutálně, protože mnohdy je pravda tvrdá. Je to náročný obor a chvilku trvá, než se v tom všem člověk naučí chodit.

Po 13 letech ve fundraisingu jste se stal správcem majetku, což je jakési přiblížení zpátky k vašemu původnímu oboru, spravujete něco jiného, než databázi dárců...

Ta změna je neskutečná. V jednom oboru se člověk snaží, aby ty peníze do střediska tekly, jednoduše se snažíte peníze od dárců získávat. Zatímco teď jsem v roli, kdy mi téměř denně projde rukama minimálně jedna faktura, protože všechny domy střediska, které mám na starosti vyžadují náklady. Nejsou to malá čísla a těch nákladů je celá řada. Zároveň jsou to náklady, které jsou potřebné, aby organizace fungovala. Každá služba potřebuje aby topení topilo, dveře se zavíraly, auta jezdila... Je to jednoduše jiná práce než fundraising a člověk nikdy neví, kdy zvedne telefon a dozví se, že se něco rozbilo, něco netopí nebo nefunguje a vyžaduje to okamžitou nápravu. Je to práce, kdy člověk musí být takzvaně vždy připraven.

Byly během těch 33 let momenty, kdy jste to tady chtěl zabalit? A co vás přimělo zůstat?

Takové okamžiky jsem asi nezažil. Spíš jsem zažil momenty, kdy nebyly peníze a cítil jsem, že jsem pro středisko zátěž. Tehdy jsem dělal pečovatele v Narnii a nebyly prostředky na provoz a byl bych tak asi jedním z prvních propuštěných, ale zavolaal jsem tehdy jednomu kamarádovi a popsal jsem mu nastalou situaci. Díky němu jsme měli následně zajištěný provoz na tři měsíce.

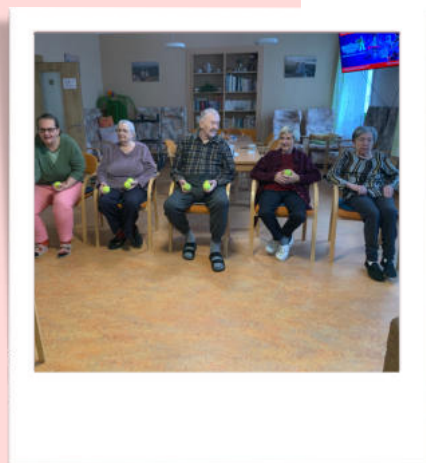
LETEM SVĚTEM BETLÉMEM

ODSTRČILOVA VILA

Podzimní měsíce v Odstrčilově vile se nesly v duchu tvořivosti, dobré nálady a pohybu. Naši klienti se s chutí zapojili do podzimního vyrábění a společně se postarali o krásnou výzdobu celé vily. Výsledkem jejich šikovnosti byli veselí ježci, barevní ptáčky nebo pestrobarevné papírové květiny, které vnesly do prostorů vily příjemnou atmosféru podzimu.

Ani svátek svatého Martina jsme nenechali bez povšimnutí. I když k nám tentokrát svatý Martin na bílém koni nedorazil, oslavili jsme ho po svém pečením lahodných Martinských rohlíčků, které všem moc chutnaly.

A protože jen nechceme sedět u stolů a tvořit, zařadili jsme do programu také sportovní aktivity. Ty prověřily přesnou mušku a soutěžního ducha našich klientů, kteří si při nich užili spoustu zábavy i přátelské rivality.

Andrea Čujanová

STC RADOST HUSTOPEČE

V STC Hustopeče se podzim odehrával v duchu příprav na listopadovou dobročinnou aukci a na Adventní den otevřených dveří. Dokončovali jsme výrobky, pekli perníčky, sušenky, připravovali jsme výrobky do aukce a na prodej v obchůdku. Když nám to počasí dovolilo, dopřáli jsme si jen procházky a menší výlety, například do muzea v Kobylí, které nás nadchlo natolik, že se tam chceme na jaře vrátit i s klienty, kteří se podzimního výletu zúčastnit nemohli.

5. září se zástupci STC Hustopeče zúčastnili tradičního Ovčího bálu, který uspořádal hustopečský Spolek Všehoschopných. Kromě toho, že jsme se dobře pobavili, odnesli jsme si výtěžek z akce ve výši 30 000 Kč, který Všehoschopní věnovali na budování naší terapeutické zahrady. Moc jim za to děkujeme.

Zuzana Čukanová

STC RADOST BRUMOVICE

Po klidnějším letním období jsme se znovu pustili do společných aktivit a příprav, které nás čekaly hned na začátku podzimu. Letos jsme měli obzvlášť krásný důvod ke spolupráci, jelikož jsme pomáhali Chráněnému bydlení Mirandii s přípravou oslavy 10 let od jeho otevření.

Během září jsme se společně s obyvateli i pracovníky Mirandie podíleli na doladování detailů slavnostního dne, vzpomínali na uplynulá léta a připravovali program pro hosty. Bylo příjemné být součástí příprav na tuto velkou událost.

S příchodem podzimu jsme se zároveň pustili do tradičního podzimního tvoření. Podzimní atmosféra a barvy přírody nás inspirovaly k výrobě dekorací, které zpestřily nejen naše společné prostory.

V průběhu září a října jsme postupně dokončovali jednotlivé exponáty na letošní dobročinnou aukci. Každý kousek vznikl s pečlivostí, tvořivostí a chutí podpořit dobrou věc. Do aukce jsme tak přispěli originálními rukodělnými výrobky, které nesou nejen estetickou hodnotu, ale také příběh a radost z jejich vzniku. Letní prázdniny tak vystřídal tvořivý a spolupracující čas plný příprav, setkávání a společného úsilí. A my už se těšíme na další projekty, do kterých se budeme moci zapojit.

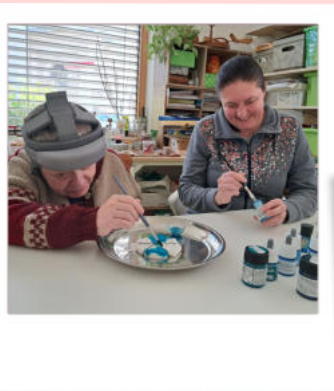
Aneta Mazánková

DOMOV BETLÉM

Mimo naše pravidelné aktivity jsme v září s obyvateli Betléma vyrazili do Luhačovic, kde jsme navštívili okouzlující výstavu bonsají a prošli se městem, avšak cestou zpátky jsme utíkali před deštěm. Na konci září proběhl na betlémské terase koncert chval kapely přátel našeho klienta Michala Kotoučka, z okolí Letovic. Děkujeme všem, kdo se zúčastnili společně s námi.

Ve Slavkově jsme navštívili představení divadla Ungelt s Jiřím Langmajerem "Cesta k vodopádům". V listopadu jsme navštívili v Břeclavi cestovatelskou přednášku Ladislava Zibury "Dvě cesty do džungle" a divadlo "Úhlavní nepřátelé" v sokolovně v Kloboukách. Svou účastí jsme nechyběli ani na Společenském večeru. Děkujeme všem za organizaci této akce, je to vždy pro nás všechny velký zážitek.

V říjnu jsme navázali spolupráci s novým katolickým farářem v Kloboukách, Miroslavem Slavíčkem a s novým evangelickým farářem Michalem Devečkou. Každý měsíc nás navštěvuje také pastor Církve bratrské z Brna, pan Aleš Navrátil. S každým zvlášť probíhají 1x měsíčně bohoslužby v Domově Betlém a společně se starají o duchovní potřeby našich klientů. Každý měsíc probíhají také SPOLEČNÉ MODLITBY za STŘEDISKO BETLÉM, na které jsou zváni pracovníci a uživatelé celého střediska.

Ivana Barcalová

ARKÉNIE

Podzim jsme zahájili v září pobytem v naší oblíbené Chalupě U Hanáků v Horní Bečvě, kde jsme si užili klidné prostředí, společné vycházky a zážitky, ale hlavně odpočinek. V září proběhla také velká oslava 10 let Chráněného bydlení Mirandie, kde jsme nesměli chybět. Připravené bylo výborné občerstvení, vystoupení pěveckého sboru a divadlo.

Září a říjen se nesly ve znamení vycházek po okolí. Využívali jsme poslední teplejší dny a objevovali různé kouty naší obce. Sluníčko nám přálo při zvelebování naší zahrady, ale i při odpočinku na čerstvém vzduchu. Listopad byl měsícem velké změny – přivítali jsme nového klienta, který se rychle začlenil do kolektivu a poskytuje nám všem zpestření během dne svou energií a vtipnými hláškami z filmů.

Na konci listopadu jsme se také zúčastnili dne otevřených dveří STC Radost v Hustopečích, kde jsme si prohlíželi různé druhy dílen, nejvíce nás však zaujala dřevodílna a snoezelen.

Hana Loucká

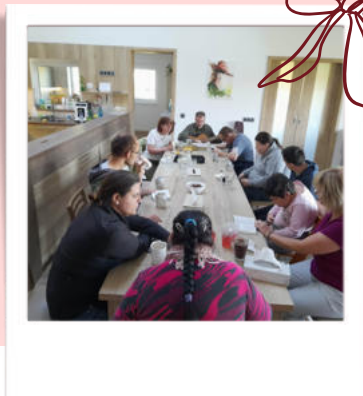
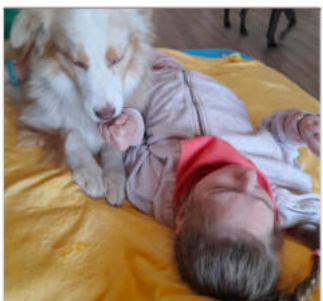

DUBĚNKA

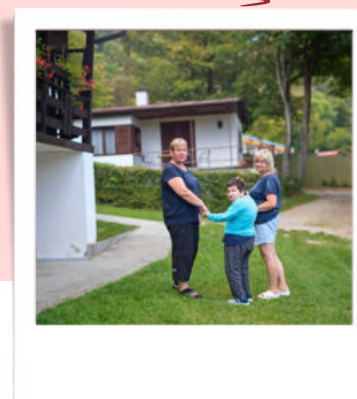
Naši klienti si v září užili hned dva pobyty, na které se vydali společně s kamarády z Mirandie. Přestože počasí na druhém pobytu nebylo úplně ideální, náladu jim to nezkazilo, protože výlet se i tak vydařil a všichni si odnesli spoustu hezkých zážitků.

Říjen pak přinesl několik příjemných setkání. V našem zařízení proběhla bohoslužba, kterou vedla paní farářka Světlana Greplová. Atmosféra byla klidná a podnětná, klienti měli možnost se zastavit a načerpat duchovní povzbuzení.

Velkou radost klientům udělala také canisterapie. Čtyřnozí terapeuti přinesli do našeho dne spoustu úsměvů a pozitivní energie, jelikož kontakt se psy je pro naše klienty vždy obohacující a přináší jim pocit pohody.

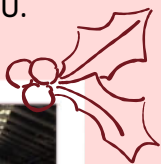
Silvie Schwoiserová

DOMOV NARNIE

Podzim v Narnii byl ve znamení pobytů, jako každý rok, pokud se podaří. Jedna skupina odjela na turistický pobyt do Daňkovic a další na plavecký pobyt do Horních Věstonic s každodenní návštěvou Aqualandu. Všichni byli naprosto spokojení. V měsíci listopadu jsme se museli rozloučit s našim dlouholetým klientem, který byl ve službě týdenního stacionáře 9 let. Nicméně odešel do naší následné služby Arkénie v Brumovicích, takže jsme rádi, že je nám na blízku.

Hanka Svobodová

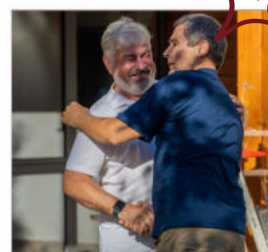

MIRANDIE

Letos slaví Chráněné bydlení Mirandie významné jubileum 10 let od začátku svého fungování. Tato sociální služba tak symbolicky vstupuje do období bilancování, kdy se ohlíží za tím, co vše se podařilo, a zároveň hledí do dalších let s novou energií, vizí a nadějí.

Při příležitosti 10. výročí patří velké poděkování všem, kteří se na chodu Mirandie podílejí, a to pracovníkům, dárcům, přátelům služby i rodinám uživatelů. Bez jejich nasazení, trpělivosti a víry v smysluplnost této práce by se služba nemohla rozvíjet tak, jak se to daří dnes. Budoucnost Mirandie se nese v duchu dalšího rozvoje. Chceme nadále poskytovat kvalitní péči, prohlubovat dovednosti klientů, rozvíjet sousedské a komunitní vztahy a hledat nové cesty, jak život v Mirandii obohacovat.

Kulaté výročí jsme oslavili 19. září odpolední slavností, která se nesla ve znamení příjemných setkání, vzpomínek a radosti ze společně stráveného času. Program zpestřilo divadelní představení Divadélka pod širákem Ptala se Františky Marta a pěvecké vystoupení kloboucké skupiny Ismael's Friends. O výborné občerstvení se postarali klienti a pracovníci STC Radost v Hustopečích. Všem, kteří si přišli užít slavnostní odpoledne a oslavit s námi toto první významné jubileum, srdečně děkujeme.

NAŠI NOVÁČCI

1. Co vás přivedlo k práci v BETLÉMĚ? Kde jste předtím sbírala pracovní zkušenosti?
2. Která část pracovního dne je Vaše nejoblíbenější, a co Vás na práci v BETLÉMĚ baví?
3. Jak nejraději trávíte volný čas? U čeho zaručeně vypnete hlavu od myšlenek na práci?
4. Co byste vzkázala ostatním kolegům?

Andrea Krmíčková

pracovnice přímé péče v
dětském stacionáři Narnii v Morkůvkách

1. Pracovala jsem jako prodavačka, ale nebyla to práce, která by mě naplňovala. Musela jsem chodit do práce o víkendech a práce celkově bylo poměrně hodně. Chtěla jsem dělat něco, co bude dávat smysl a když jsem tady byla na dobrovolnické zkoušce, v půlce dne jsem měla jasno, že tady chci pracovat.

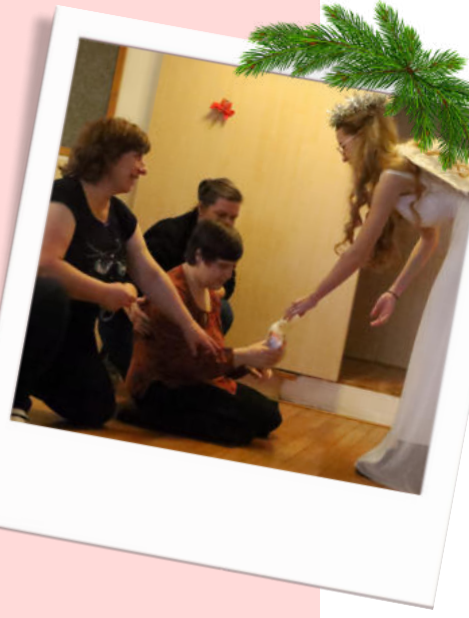
2. Asi každé odpoledne, protože je to čas, kdy je tady pestrý program. Buď se jede někam na výlet, nebo na vycházku. Teď jsme například pekli perníčky, tvoříme s klienty různé věci. Nuda tady jednoduše neexistuje a každý den je jiný.

3. Rozhodně s dětmi. Mám doma dvě a volný čas teď můžu věnovat plně jim. A hlavu dokážu vypnout v podstatě hned, když předám celou službu a informace kolegyním. Víím, že o klienty je postaráno a služba běží dál. To jsem v předchozí práci udělat nemohla.

4. Hlavně nováčkům bych ráda vzkázala, aby se té práci nebáli. Dokud si to člověk nezkusí, neví, že se všechno dá zvládnout. I když je někdo v situaci, která se tváří jako těžká nebo nepříjemná, nemusí se bát, zase to bude dobré.

NAVŠTÍVIL NÁS MIKULÁŠ...

NEZAPOMEŇTE NA...

VIP ČLENSTVÍ V PRODEJNÁCH A NA E-SHOPU DATART

JAK SE STÁT DATART VIP?

1. Pokud nemáte na DATART.cz vytvořený účet, registrujte se na www.DATART.cz/vip. Jestliže účet na DATART.cz máte, stačí ho povýšit na www.DATART.cz/vip-povyseni. Váš VIP kód:

Naskenujte QR kód
a zjistěte více

2. Hotovo. Nyní se přihlaste do svého VIP účtu. U svého jména v horní části stránky uvidíte zelenou ikonku VIP. Ceny výrobků se Vám automaticky přepočítají. Pro získání VIP ceny v prodejně nahláste u pokladny svůj e-mail

BENEFITY PLUXEE

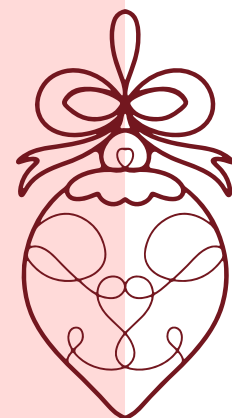
pluxee

Na vašich benefičních Pluxee účtech nezapomeňte na zůstatky, jejichž expirace je do konce tohoto roku. Do vašich účtů se [přihlásíte zde](#). V případě problémů nebo dotazů k benefitům je vám k dispozici paní personalistka.

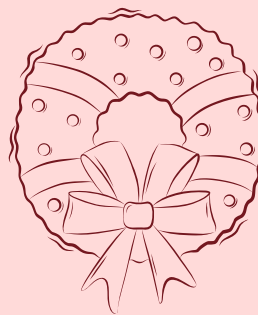
FOND SOLIDARITY DIAKONIE

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

V Diakonii tvoříme všichni společně jeden tým. Máme tak možnost navzájem si pomáhat v těžkostech, které život provázejí. Proto byl v roce 2019 založen Fond solidarity na podporu zaměstnanců Diakonie, kteří procházejí krizovou životní situací, jako je vážné onemocnění, úmrtí v rodině, odchod od partnera po domácím násilí apod. Do tohoto Fondu může každý z vás, zaměstnanců Diakonie, vložit svůj dobrovolný příspěvek. [Chci vědět víc o Fondu solidarity.](#)

INFO Z REDAKCE

Co jsou Betlémské noviny?

Prostřednictvím interního magazínu Betlémské noviny pravidelně informujeme všechny zaměstnance o tom, co se děje ve středisku nového nebo na jaké akce se můžete těšit.

Nedílnou součástí jsou rozhovory se zaměstnanci našeho střediska, kde se o nich dozvíte něco nového.

Samozřejmě jsme otevřeni i Vám, našim zaměstnancům a Vaším názorům. Proto budeme rádi za případné podněty či připomínky ohledně novin nebo zasláný příspěvek.

Noviny vychází v on-line formě každé tři měsíce, vždy na konci února, května, srpna a listopadu.

Uzávěrka dalšího vydání je **28.02.2026**.

Milé kolegyně, milí kolegové, přátelé,

rok 2025 se mílovými kroky blíží ke svému konci a začínají se otevírat dveře s nápisem 2026. Nastal čas zúčtovat uběhlých téměř 365 dnů. Věřím, že to byly dny plné smíchu, radosti, pohody, ale někdy i starostí, vyčerpání a beznaděje.

Z celého srdce vám všem přeji, aby tyto šedivé dny pro vás byly už jen minulostí a následující rok byl plný dnů na vlnách pohody a úsměvů.

Ať jsou vaše dny plné naděje, pohody, lásky a klidu.

Z kanceláře vnějších vztahů Vás zdraví

Štěpánka Kovář Veverková
komunikace@betlem.diakonie.cz

